

רע"פ 6970/19 - עודד כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6970/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עודד כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע מיום 24.9.2019 בעפ"ת 43106-09-19
שניתן על ידי כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ

המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ) מיום 24.9.2019 בעפ"ת 43106-09-19, בגדרהנדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום שדחתה את בקשת המבקש להשיב כספי ערבות שהופקדו במסגרת הליך פלילי שהתנהל נגדו בבית משפט השלום לתעבורה באשדוד (בגמ"ר 7262-06-15) לצד ג' שהפקיד עבורו את הכספים.

הרקע לבקשה

1. בתמצית ייאמר כי בית משפט השלום לתעבורה גזר על המבקש תשעה חודשי מאסר לריצויו בפועל ועונשים

עמוד 1

נלווים. במעמד הקראת גזר הדין, עתר המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר לשם הגשת ערעור, ובית המשפט נעתר לבקשתו, בין היתר, בכפוף להפקדה כספית בסך 5,000 ש"ח (להלן: כספי הפיקדון), ערבויות ומגבלות נוספות שאינן מענייננו. לאחר הפקדת כספי הפיקדון, הוטלו עליהם עיקולים וניתנו שתי החלטות מימוש בגינם על ידי לשכת ההוצאה לפועל. יצוין כבר עתה, כי כספי הפיקדון הופקדו בקופת בית המשפט על ידי צד ג'.

בהמשך לכך, התקבל ערעור המבקש בבית המשפט המחוזי, במובן זה שעונש המאסר שנגזר עליו ירוצה על דרך של עבודות שירות. מספר חודשים לאחר שהחל בריצוי עבודות השירות, הגיש המבקש בקשה לבית משפט השלום לשחרור כספי הפיקדון לחשבונו ולביטול מגבלות נוספות שהושטו עליו במסגרת עיכוב ביצוע העונש כאמור. בהחלטתו באשר לכספי הפיקדון, קבע בית משפט השלום כי יש להשיב את כספי הפיקדון למבקש בכפוף לעיקולים. לאחר מתן החלטה זו, הגיש אותו צד ג', שהפקיד את כספי הפיקדון, בקשה לבית משפט השלום שישב לו את כספי הפיקדון בטענה כי אלה שולמו באמצעות כרטיס האשראי שלו וכי הוא בעליהם. בקשות נוספות להשבת כספי הפיקדון לאותו צד ג' הוגשו הן על ידי המבקש והן על ידי אותו צד ג' לבית משפט השלום. בהחלטותיו שניתנו בעניין, קבע בית משפט השלום כי מקום בירור השגותיהם של המבקש וצד ג' הוא בלשכת ההוצאה לפועל, בהתאם להלכה שנקבעה בבש"פ 4318/14 זלמן נ' מדינת ישראל (21.10.2014) (להלן: עניין זלמן). ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה מנימוקיו של בית משפט השלום.

נימוקי הבקשה

2. בבקשתו, טוען המבקש כי כספי הפיקדון הופקדו על ידי צד ג' לשם מטרה ספציפית, והיא הבטחת התייצבותו של המבקש לריצוי העונש שנגזר עליו, ומשחלף החשש כי לא ירצה את עונשו, הרי שיש להשיב את כספי הפיקדון לאותו צד ג'.

דין והכרעה

3. אעיר תחילה כי החלטתי לדון בבקשה שלפניי מבלי להידרש לשאלת סיווג ההליך ומבלי להידרש לשאלה אם לא היה מקום להותיר את הערבויות והמגבלות שהוטלו על המבקש עד לסיום ריצוי עונש מאסרו על דרך של עבודות שירות (בעניין זה, ראו, ע"פ 10705/02 מכונשין נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 529 (2004)), וזאת בשל הנסיבות הייחודיות של המבקש אשר מועלות בבקשה. לענייננו, הסוגיה אותה מביא המבקש לפתחנו הוכרעה בעניין זלמן, ואין מקום להידרש לה שוב. בעניין זלמן נקבע כי "משעה שניתן צו עיקול בקשר לכסף שהופקד בקופת בית המשפט כערבות עצמית של הנאשם, מזכירות בית המשפט היא במעמד של מחזיק ועליה לפעול בהתאם לצו... ברם, אין במסקנה זו כדי למנוע מצד שלישי הטוען לבעלות בכסף... מלנקוט בהליך מתאים לפי סעיפים 49 ו-28 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967... בגדר הליך זה יוכלו לטעון כי כספי הערובה הם שלהם ויש להורות על השבתם לידיהם" (פסקה 6 לחוות דעתו של השופט פוגלמן; ראו, בנוסף, רע"פ 5766/16 ניניו נ' מדינת ישראל (23.8.2016)). לפיכך, בדיון קבעו הערכאות מטה כי משעה שניתן צו עיקול בקשר לכספי הפיקדון, מזכירות בית המשפט היא במעמד של מחזיק, ועליה לפעול בהתאם להוראות הצו.

4. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, א' בחשווןתש"ף (30.10.2019).

שׁוֹפֵט
